

Ο Μητροπολίτης Βεροίας για τις σύγχρονες μορφές της ειδωλολατρίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο την Κυριακή 5 Οκτωβρίου 2025 το πρωί στον πανηγυρίζοντα επί τη εορτή της κοιμήσεως του Οσίου Διονυσίου του Ρήτορος Ιερό Ναό του Αγίου Αθανασίου Αδένδρου.

Στο κήρυγμα του ο Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων ανέπτυξε την αποστολική ρήση «Διό ἐξέλθατε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος». Ερμηνεύοντας το θεόπνευστο χωρίο, ο Σεβασμιώτατος επισήμανε ότι η εντολή του Θεού παραμένει επίκαιρη για κάθε εποχή και κάθε πιστό που επιθυμεί να ζει κοντά στον Θεό· όχι με φυγή από τον κόσμο, αλλά με

απομάκρυνση από τα σύγχρονα είδωλα της πλεονεξίας, της φιληδονίας και της απολυτοποίησης των υλικών αγαθών.

Επικαλούμενος το παράδειγμα του Οσίου Διονυσίου του Ρήτορος, ο Σεβασμιώτατος προέτρεψε τους πιστούς να αγωνίζονται για καθαρό «ναόν Θεοῦ ζῶντος», μεταμορφώνοντας την καθημερινή ζωή τους σε πνευματική προσφορά εγκράτειας, ταπείνωσης και αγάπης.

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:](#)

Αναλυτικά το κήρυγμα του Μητροπολίτη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος:

«Διό ἐξέλθατε ἐκ μέσου αὐτῶν καί ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος».

Μια εντολή του Θεού υπενθυμίζει στο σημερινό αποστολικό ανάγνωσμα προς τους Κορινθίους ο πρωτοκορυφαίος απόστολος Παύλος. Μια εντολή την οποία απηύθυνε ο Θεός προς τους Εβραίους, αλλά ισχύει για τους ανθρώπους κάθε εποχής, οι οποίοι επιθυμούν να βρίσκονται κοντά στον Θεό.

Και ποια είναι αυτή η εντολή; Είναι να φύγουν μακριά από αυτούς που πιστεύουν και υπηρετούν τα είδωλα. Να μην έχουν σχέσεις μαζί τους, γιατί όπως δεν υπάρχει καμία σχέση μεταξύ του Θεού και των ειδώλων, έτσι δεν μπορεί να υπάρχει καμία σχέση μεταξύ των πιστών στον Θεό ανθρώπων και των ειδώλων.

Θα μπορούσε βεβαίως κανείς να διερωτηθεί: Οι Εβραίοι ζούσαν ανάμεσα σε λαούς που πίστευαν στα είδωλα και στους ψεύτικους θεούς και είναι δικαιολογημένη και κατανοητή η εντολή του Θεού. Κατανοητή και δικαιολογημένη είναι ακόμη και για τους χριστιανούς της Κορίνθου, γιατί και εκείνοι ζούσαν σε ένα ειδωλολατρικό περιβάλλον. Εμείς όμως σήμερα ζούμε μεταξύ χριστιανών, δεν υπάρχουν άνθρωποι που πιστεύουν στα είδωλα, δεν υπάρχουν άνθρωποι που πιστεύουν σε ψεύτικους θεούς· από ποιους, λοιπόν, μας καλεί ο Θεός να απομακρυνθούμε;

Την απάντηση μας τη δίνει ο ίδιος ο απόστολος Παύλος, ο οποίος χαρακτηρίζει την πλεονεξία ως ειδωλολατρία. Και τι είναι πλεονεξία; Είναι η υπερβολική επιθυμία που έχουμε για κάθε υλικό αγαθό. Είναι το αντίθετο της εγκράτειας και της ολιγάρκειας. Είναι η αδυναμία που συχνά εξελίσσεται σε πάθος και δεν μας αφήνει να σκεφτούμε τίποτε άλλο, παρά μόνο πώς θα αποκτήσουμε περισσότερα, πώς θα απολαύσουμε περισσότερα, πώς θα κερδίσουμε περισσότερα, και τελικά μας καθιστά δεσμίους των υλικών και κοσμικών πραγμάτων· μας καθιστά δηλαδή πράγματι ειδωλολάτρες, εφόσον προσκολλώμαστε σε αυτά και αυτά μας απομακρύνουν από τον Θεό, γιατί μας ελκύουν περισσότερο από ό,τι Εκείνος και το θέλημά του.

Αν στρέψουμε το βλέμμα γύρω μας, στους ανθρώπους της εποχής μας, αλλά και μέσα μας, στον ίδιο τον εαυτό μας, θα διαπιστώσουμε πως μπορεί τα είδωλα να μην έχουν σήμερα τη μορφή που είχαν στην εποχή της Παλαιάς Διαθήκης ή στην εποχή του αποστόλου Παύλου, αλλά υπάρχουν με άλλη μορφή. Και είναι όλα αυτά, είτε είναι κοσμικά πράγματα και συνήθειες, είτε είναι αδυναμίες και πάθη, είτε είναι πρόσωπα, στα οποία προσκολλώμαστε και αποσπούν τη σκέψη μας και την

προσοχή μας από τον Θεό. Επιδιώκουμε να τα επιτύχουμε περισσότερο απ' ό,τι επιδιώκουμε να εφαρμόζουμε τις εντολές του Θεού, και έτσι μολύνουμε την ψυχή μας και στερούμαστε της παρουσίας του, χωρίς να λαμβάνουμε υπόψη μας ότι το σώμα μας και η ύπαρξή μας είναι, όπως ακούσαμε και πάλι σήμερα στο αποστολικό ανάγνωσμα, «ναός Θεοῦ ζῶντος». Γι' αυτό και ο Θεός μας καλεί να απομακρυνθούμε από κάθε είδους είδωλα, γιατί αυτά δεν μπορεί να συνευρίσκονται και να συνυπάρχουν μέσα στον ναό του Θεού, μέσα στην ίδια την ύπαρξη και στο σώμα μας.

Αυτό έκανε και ο εορταζόμενος προστάτης της ενορίας σας που πανηγυρίζουμε σήμερα, ο όσιος Διονύσιος ο ρήτωρ.

Απομακρύνθηκε ολοκληρωτικά από τον κόσμο και την αμαρτία που επικρατούσε και στην εποχή του, κατά τον 16ο αιώνα, και επέλεξε να πάει στον περιβόλι της Παναγίας και μάλιστα στην έρημο του Αγίου Όρους, στη Μικρή Αγία Άννα, όπου ασκήθηκε στην προσευχή, στη νηστεία, στην αγρυπνία, στην υπακοή, στην ταπείνωση και στην εν Χριστώ ζωή. Και μπορεί να έμενε σε ένα ταπεινό και φτωχικό σπήλαιο, μέσα στον βράχο, μαζί με τον μαθητή του, τον όσιο Μητροφάνη, και να χρησιμοποιούσαν αυτό το σπήλαιο και ως ναό· ο δικός του όμως ναός, ο ναός του σώματός του, ήταν καθαρότατος, ήταν περίλαμπρος, ήταν άξιος του Παναγίου Θεού, ο οποίος αγίασε με τη χάρη του και τον όσιο Διονύσιο τον ρήτορα, σε τέτοιο μάλιστα βαθμό, ώστε μέχρι σήμερα να ευωδιάζει το σπήλαιο όπου ασκήτεψε, παρότι δεν έχουν βρεθεί τα ιερά λείψανά του.

Όμως η χάρη του Παναγίου Πνεύματος και η ευωδία του, που ενοικούσε στην ψυχή και το σώμα του οσίου Διονυσίου του ρήτορος εν ζωή, παρέμεινε και παραμένει και μετά την οσιακή κοίμησή του, για να δίνει τη μαρτυρία της αγιότητας και να καλεί και εμάς να ακολουθήσουμε το παράδειγμά του και την εντολή του Θεού που ακούσαμε σήμερα.

Ασφαλώς ο Θεός δεν ζητά από όλους μας να εγκαταλείψουμε τον κόσμο πηγαίνοντας στην έρημο, αλλά μας ζητά να εγκαταλείψουμε την αμαρτία του κόσμου που φέρουμε μέσα μας, αποφεύγοντας και την αμαρτία που υπάρχει γύρω μας, ώστε να μην απομακρύνουμε τον Θεό από τον ναό του, το σώμα μας, και να μην τον μολύνουμε με την αμαρτία. Έτσι θα έχουμε και εμείς τη χάρη του Θεού, όπως και ο όσιος Διονύσιος, και θα ζούμε μέσα στην παρουσία του Θεού πάντοτε, όπου κι αν βρισκόμαστε, είτε στον κόσμο είτε στην έρημο, είτε μόνοι μας είτε ανάμεσα σε άλλους ανθρώπους, μακριά όμως από τα είδωλα και την αμαρτία.